

det, og naar han dertil regner $\frac{1}{4}$ pCt. høiere Rente, og at Obligationerne nu, hvor de staae bedre end nogenfinde for, dog ere under Pari, saa bliver det i en 7--9 pCt., der tabes. — Naar jeg under første Behandling nævnte 10 pCt., saa henviste jeg til den Tid, da Pengesforholdene vare uanseligere og hvor Papirerne stode lavere, navnlig ved Begyndelsen af de sidste Krigsconjuncturer. — Nagtet Laan hos Creditsforeninger saaledes ikke kunne sammenlignes med offentlige Laan til 4 pCt., saa ere dog paa den anden Side Creditsforeningerne, saalænge man kan erholde 94 pCt., og med alle de Fordele, som jeg indrømmer Creditsforeningerne have, en ret taalelig Udvei for Eiendomsbesidderne, og jeg meente altsaa, at naar Minoriteten vilde holde sig til disse $\frac{2}{5}$, saa vare Eiendomsbesidderne sikrede, deels ved at kunne gaae til Creditsforeningerne, deels ved for de øvrige $\frac{2}{5}$ Bedkommende at kunne give høiere Rente. Man havde da gjort, hvad der kunde gøres, men det skal være langtfra mig at nægte, at denne som enhver saadan Udvei har sine praktiske Ulemper, og det kan navnlig, som bemærket af den ærede Rigsdagsmand, der sidder ligeoverfor mig, siges, at Bedkommende kan komme til at lade Pladser staae aabne i Pantefætningen af hans Eiendom, fordi han skulde give den høiere Rente, men ikke maatte give den paa den bedre Sikkerhed, som han dog havde disponibel. Det kan heller ikke negtes, at der i det Hele er forbundet nogen Vidtløftighed dermed, og denne har som alle saadanne Middelveie sine Betænkeligheder, men da saa paalidelige Mænd have udtalt sig derfor, da der er Trang til at give høiere Rente af secundaire Prioriteter, navnlig i Kjøbenhavn, og da jeg endelig antog, at Thinget ikke vilde gaae ind paa Bevillingssystemet, saa foreslog jeg denne Middelvei.

Majoriteten har derimod foreslaaet en anden Udvei ved nemlig at henvide til Bevillingssystemet. Herved maa jeg bemærke, at man dog maa antage, at den nuværende Periode vil blive en Overgangsperiode, og at navnlig naar vi igjen faae Fredsconjuncturer, og naar 4 pCt. som i 1847 vil være en høi Rente, saa vil man under disse Forhold snarere komme til at give Rentefoden fri.

(Hør!) Naar man gaaer ud derfra, saa turde der være mindre imod Bevillingssystemet; men hvis man vil det, saa kan jeg ikke paa nogen Maade indrømme, at man indskrænker Bevillingssystemet til secundaire Prioriteter; thi det er ligefrem et Tilbagefridt. Der er til dette Dødblik givet 42 Ansøgere paa første eller paa en ubestemt Prioritet, Bevilling; alle disse Mænd, der have været i den Nødvendighed at maatte søge Bevilling, vilde nu altsaa ikke været hjulpsne, naar de Regler bleve indførte i Loven, som Udvalgets Fleertal har foreslaaet, og jeg vilde derfor meget ønske, at hvis Fleertallet i Thinget ikke vil gaae ind paa Minoritetens Forslag, det da simpelthen vil opretholde Bevillingssystemet, som det hidtil har været, hverken Mere eller Mindre. Til at gjøre et Tilbagefridt i Henseende til faste Eiendomme forekommer der mig dog paa ingen Maade at være Anledning. Der blev talt om, at Loven skulde være til Hinder for, naar den udkom, og navnlig dens § 1, at man betingede sig Pantestikkerhed som hidtil i Stadesløsbreve for Verelgjæld eller andet Sligt; men det skønner jeg ikke den kan være til Hinder for; thi Loven gaaer ikke videre, end at den siger: „den ved Lov bestemte almindelige Rentefod skal kun være gjældende for Ublaar i faste Eiendomme“; men med Hensyn til Spørgsmaalet om Lovgivningens Anvendelse paa faste Eiendomme da forandrer den slet Intet, og altsaa kan den heller ikke forandre eller opheve den Frihed, som den ældre Lovgivning indrømmede til at give Stadesløsbreve paa behørigt stemplet Papir som Sikkerhed for hvilkensomhelst gyldig og lovlig Forpligtelse, saa der forekommer mig ikke i saa Henseende at være nogen Betænkelighed ved § 1, som den foreligger.

Hertil skal jeg indskrænke mig for Dødblikket.

H. M. Petersen: Den ærede Folkethingmand for Kjøbenhavns 3die Valgtreds (Broberg) sluttede, saavidt jeg veed, sit første Foredrag med de Ord, at han ikke talte i sin egen Interesse, men i de mindre Eiendomsbesidderes Interesse. Det er fornemmelig dette, der har givet mig Anledning til at begjære